

עפ"א 49527/06/23 - חסן תחסין נגד מדינת ישראל - ועדה מקומית לתכנון ובניה חיפה

בית המשפט המחויזי בחיפה

25 יולי 2023

עפ"א 49527-06-23 תחסין נ' מדינת ישראל

בפני כב' נשיא רון שפירא

מערער חסן תחסין ע"י ב"כ עו"ד עומר סמרי

נגד

מדינת ישראל - ועדה מקומית לתכנון ובניה חיפה

משיבה

פסק דין

לפני ערעור על החלטה של בימ"ש לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופט אבישי קאופמן), שניתנה ביום 11.06.23 בתיק בב"ג 34722-05-23 ובמסגרתה נדחתה בבקשת המערער לביטול צו הרישה מנהלי שניתן ביום 23.04.23 מכוח סעיף 221 לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק"), כנגד סככה בבעלותו של המערער בחיפה.

הרקע לערעור והחלטתו של בימ"ש קמא:

המערער רכש את בית העסק בשנת 2015 ובאותה עת עמדה במקום סככה ותיקה. בשלב מסוים החליט המערער להחליף או לשפץ את הסככה הקיימת. המערער החל בעבודה ובחודש אפריל 22' ניתן צו מנהלי להפסקתה. ביום 16.04.23 הגיע למקום מפקח בניה מטעם המשיבה שמצא כי העבודה הושלמה ובמקום סככה שונה מהסככה שהייתה בעבר. בהתאם הוציא צו הרישה מנהלי.

המערער טען כי מדובר באותה סככה והעבודות שבוצעו לא עולות כדי הקמת סככה חדשה, אלא מדובר בעבודות חיזוק ושיפוץ של הסככה הקיימת. כן נטען כי המשיבה לא נקטה בפעולות אכיפה נגד הסככה הקיימת במשך עשרות שנים וכן אישרה בשתייה את קיומה של הסככה. נטען כי המערער ביצע עבודות חיזוק לגדר עליה מוצבת הסככה באישור המשיבה כבר בשנת 2015 שלא העלה אז שום טענות נגד הסככה עצמה. לחילופין נטען כי אף אם יש לראות בעבודות שבוצעו כעבודות להקמת מבנה חדש, הרי עבודות אלה הושלמו וחלופו המועדים הקבועים בחוק לשם הוצאה צו הרישה מנהלי למבנה. כן נטען לפגמים מנהליים שנפלו בהליך הוצאה הצו ובראשם כי לא הודיעו לראשת העיר חיפה על הוצאתו לפי הוראות סעיף 227 לחוק.

בימ"ש קמא קבוע בהחלטתו כי יש לדחות את בקשת המערער לבטל צו הרישה. נקבע כי גם מבל' להידרש לראיות שצורפו על ידי המשיבה דומה כי גם לפי התמונות שצירף המערער לבקשתו ברוי כי מדובר בתכנון ובניה חדשה. כפי שניכר בתמונות שצורפו לבקשתה לסככה החדשה נוסף קיר חיצוני הפונה לרחוב קיבוץ גלויות שלא היה קיים בעבר ועובדת זו

לבדה מצריכה הוצאת היתר בניה לפי הוראות סעיף 145 לחוק. נקבע כי הריאות שצירפה המשיבה מחזקות קביעה זו. בתמונות ניכר כי גג הסככה הישנה הוסר לחלוין והוקמו קורות מתכת חדשות להרמת גג חדש. מידות הסככה החדשה גדולות יותר והtamונות מראות בבירור כי נוסף דופן נוספת לסככה שלא היה קיים בעבר. צוין כי עבודות שיפוץ שעיקרן החלפת רכיב ישן בחדש אין מצריכות היתר אולם בנית גג למבנה, החלפה של גג ישן במלואו בגג חדש ובנית Konstruktzia חדשה כמו במקרה דין חורגות מכך ומחייבות קבלת היתר. במקרה דין מדובר בהחלפת הגג כולו על גבי Konstruktzia חדשה ולכן נקבע כי מדובר במבנה חדש.

כן נקבע כי לאור הקביעה שלעיל, טענות המערער בדבר WHETHER ניכר מצד המשיבה בפעולות אכיפה אין שרירות. מחומר הריאות עולה בבירור כי מדובר בסככה חדשה ונגד הקמתה הוצאה צו מנהלי להפסקת עובודה בחודש אפריל 22', צו אשר המערער הפר ולא השיג נגדו לפי הוראות החוק. היה עליו להעלות טענות נגד הוצאה ממועד אפריל 22' ולא לעשות דין לעצמו בהשלמת הבניה. נדחו טענות המערער כי המשיבה נקטה בשינויי בהוצאה צו הרישה מנהלי שעה שהזיהתה Konstruktzia בלתי חוקית עוד באפריל 22'. נקבע כי לא התקיים שינוי מהותי וכי המשיבה נקטה פעולות אכיפה עם גילוי העבירה. הוצאה צו מנהלי להפסקת העבודות והמערער הפר את הוצאה והשלים את הבניה למורות הוצאה ויש חומרה יתרה בהתנהלותו. כן נקבע כי המשיבה לא חרגה מסד הזמן הקבוע בחוק לפי סעיף 221(א) מכיוון שבראיות שצורפו מצוי צלום אוויר מיום 5.11.22 שמגלה כי הבניה טרם הושלמה ובמקום עמד רק שלד המבנה. הוצאה מושая הבקשה ניתן ביום 23.04.23 ולכן טרם החלפו שישה חודשים מיום שהסתימה העבודה האסורה. צוין כי המבחן הוא השלמת המבנה כולו ולא השלמת חלקו.

באשר לטענת המערער כי נפלו פגמים חמורים בהוצאה הוצאה נקבע כי לפי סעיף 229 לחוק צו מנהלי לא יבוטל בשל פגמים מנהליים שאינם יורדים לשורש ההליך. נדחו טענות המערער כי לפני מהנדס העיר לא עדמה התמונה התכנונית המלאה לפני שקיבל החלטתו להיות שמדובר בביתונה ישן שעמד במקום במשך שנים עשרים, זאת לאחר שנקבע כי מדובר במבנה חדש. כן צוין כי לא נראה שבפני מהנדס העיר היה חסר מידע תכנוני חשוב הנוגע לעניין. ביחס לטענות המערער כי לא ניתנה הודעה לרשות העיר חיפה על הוצאה הוצאה לפי סעיף 227 לחוק נקבע כי המשיבה אכן לא הציגה אישור כי ראש העיר יודעה להוצאה הוצאה, אך לשון הסעיף מגלה כי לא נדרש אישור מצד ראש הרשות המקומית לפני הוצאה הוצאה או אף את תגובתו אלא רק כי יודיעו לראש הרשות כי הוצאה ניתן. لكن נקבע כי לא נראה כי מדובר בפגיעה לשורש הוצאה באופן המצדיק ביטולו. כן צוין כי נראה כי תכלית סעיף זה היא במקומות בו הרשות האוכפת אינה הוועדה המקומית, אך ראש הרשות המקומית שבי מוצי הנכס לא יופתע מפעילות אכיפה בשטח הרשות. נקבע כי בעניין זה אין מדובר בפגיעה חמור כפי שדורש החוק כרף לביטול הוצאה. בסופו של דבר נדחתה הבקשה ונקבע כי הוצאה יבוצע.

טענות הצדדים:

המעערער טוען כי יש להורות על ביטול צו הרישה המנהלי שכן אינם עומד בדרישות סעיף 221(א) לחוק הן בגין למועד סיום הבניה והן לחוקיות המבנה מלכתחילה. כן טוען כי צו הרישה המנהלי לוקה בשינוי רבתי מאחר שהלפו המועדים הקבועים בחוק להוצאה צו הרישה המנהלי ולאור העובדה שהבנייה ידועה למשיבה לפחות שנה טרם הוצאה צו הרישה המנהלי ומדובר במבנה בן יותר מ-60 שנה אשר לפני יותר משנתים בוצעו בו עבודות תחזקה. עוד טוען כי הונחה תשתיית ראייתית עובדתית מוטעית ומטענה בפני כל הגורמים המעורבים בהוצאה צו הרישה לרבות המשיבה

עצמה ותובע הוועדה המקומית, הן ביחס לשטחים של המבנה והן ביחס למועדים והוסטרה מעיניהם העובדה שבאותו מקום קיימים אותו מבנה במשך יותר מ-60 שנה. נטען כי המשיבה לא עמדה בדרישות חוק התכנון והבנייה בהוצאה צו הריסת המנהלי וגם בתצהיר המפקח גם בצו עצמו לא מצין מועד סיום הבניה בהתאם לסעיף 221 לחוק. עוד נטען כי בנגדות לסעיף 227 לחוק המשיבה לא הודיעה לראש העיר חיפה על הוצאת הצו המנהלי ולכן הוצא בנגדות לחוק. נטען כי מדובר בפוגמים חמורים בהילך הוצאה הצו המצדיקים ביטולו.

לטענת המערער שגה ביום"ש קמא כאשר קבע שמדובר בבניין חדש וכי התקיימו מלאו הדרישות להוצאה צו הריסת המנהלי. נטען כי ביום"ש קמא התעלם מההיסטוריה שעלו מעדות המצהיר מטעם המשיבה, מהעדר מסד נתוניים עובדיים שבאו לידי ביטוי בהחלטה מנהלית שגיה וראיות בלתי קובלות ובلتוי מהימנות שאמינוות את ההחלטה המנהלית. נטען כי מדובר בסככה הקיימת בחלוקת פרטית של המערער שהינה חלק בלתי נפרד מהעסק של המערער שקיים מלפני שנים 50-55 באותו המקום. נטען כי גם אם הוחלף הגג, המבנה קיים כבר عشرות שנים. המבנה הקיים היום באותו גודל של המבנה המקורי מזה عشرות שנים. נטען כי ההבדל והתוספת הייחוד שונעתה למבנה הינו הוספת הקירות פנליות מהצדדים של המבנה, כאשר במשך عشرות שנים המבנה היה קיים עם קיריו לעילו בלבד וחושף מהצדדים. נטען כי המערער לא הסתר נtan זה לכל אורך ההליך ביום"ש קמא ובצמו צירף תМОנות של המבנה שכיהם נמצא באותו מקום, אותו גובה ואותו שטח למעט הקירוי הצדדי. נטען כי יתר עליאו קירוי הצדדים התמונה מטעה והמבנה נראה גדול יותר, כאשר בפועל מדובר במבנה מבחינת שטחים. נטען כי מאחר שהמבנה קיים שנים והוא שייחוי של יותר משנה בהוצאה צו הריסת המנהלי, יש לבטל את צו הריסת. נטען כי לא הוזג המידע התכנוני הנכון ומדובר בפגיעה חמור שMOVIL לביטול צו הריסת המנהלי.

המשיבה טוענת כי ביום"ש קמא קבע קביעה עובדתית לפיה עסקין במבנה חדש לגמרי שבנויותו הסטיימה לאחר נובember 22. על אף שהיא במקום מבנה ישן קודם, מבנה זה נהרס לגמרי ותחתיו הוקם מבנה חדש, שונה בצורתו וב מידותיו, כנגדו הוצאה הצו. נטען כי קביעה זו של ביום"ש קמא ניתנה על בסיס עדותה המהימנה של המפקח, תМОנות ומסמכים שצורפו לצו המנהלי והגשו לעילו ביום"ש חלק מהצו. נטען כי בנגדות לנtan על ידי המערער, המפקח הבHIR כי מדובר במבנה חדש שונה בצורתו וב מידותיו מהמבנה הישן שנ נהרס וכן גם עליה באופן רטור מתמונות המבנה שצירף המערער בעצמו ולאור מידי המבנה העצומים אין לייחס ממשמעות יתרה למידת הדיק ב מידות. הפסיקת אליה מפנה המערער אינה רלוונטית שכן כאן מדובר במבנה ישן שנ נהרס לחלוון ותחתיו נבנה מבנה חדש. נטען כי ביום"ש קמע בעצדך כי המועד ממנו נמנים המועדים להוצאה הצו הוא מועד סיום הבניה ולא מועד תחילתה ואין להפריד בין חלקו המבנה, כי אם להתייחס למבנה כאל מכלול. נטען כי מועד סיום הבניה היה בידיעת התובע ומוציא הצו ועליה באופן רטור מהמסמכים שצורפו לצו עבור להוצאה, כעולה מחשיבות המפקח בפורטוקול הדין וצילום האויר שצורף על ידו המעיד שהבנייה הסטיימה בטוויה של חצי שנה מצו הריסת. גם עבדת קיומו של מבנה ישן שנ נהרס הייתה לתובע ולמושיא הצו עבר להוצאה ועלתה מהמסמכים שצורפו לצו ובראשם צו הפסקת העבודות שהוצאה באפריל 22' ואזכור במסמכי התייעצויות ובצו. נטען כי כל המידע היה בחומרים שצורפו לצו ובידיעת התובע ומהנדס העיר במועד הוצאה הצו ולכן גם אם יקבע שנפל פגם, אין מדובר בפגיעה המצדיק ביטול הצו.

לטענת המשיבה מדובר במבנה שהוקם על שטח המיועד בדרך ואין מקום לטענה כאילו מדובר במבנה שניית היה לקבל היתר לשיפוצו בהסתמך על התכנית הchnala. ממליא מדובר במבנה חדש שמחיב הוצאה היתר. נטען כי מדובר בצו הריסת המנהלי שהוצאה כנגד מבנה חדש עצום ממדים שהוקם מהמסד עד הטפחות על שטח המיועד בדרך ושהקמתו

הושלמה לאחר נובמבר 22' תוך הפרת צו הפסקת עבודות שהוצאה בתחילת העבודות באפריל 22'. لكن בצדך קבוע בימ"ש קמא כי גם פגם כלשהו בהוצאה הצו, אין מדובר בפגיעה חמור מצדיק ביטולו, ודאיnoch חומרת העבירה והתנהלות המערער.

בתגובה לטענות המשיבה טוען המערער כי התחיל בהגשת הליך בקשה היתר לסקכה. כן Natürlich כי המשיבה פעלה בשינויו ונפלו בצו פגמים הצדיקים ביטולו.

דין והכרעה:

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ואת החלטתו של בימ"ש קמא הגעתו למסקנה כי יש לדוחות את הערעור מהטעם שלא נפל בהחלטת בימ"ש קמא כל פגם הצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

יש לציין כי מדובר בערעור על קביעות עובדות שקבע בימ"ש קמא. לא מצאתי כל סיבה לשנות את קביעותיו העובדיות של בימ"ש קמא. לעניין התערבות ערכאת הערעור בקביעות עובדיות של הערכאה הדינית ראו: רע"פ 2452/12 **אלחדי נ' מדינת ישראל** (26.03.2012); רע"פ 2468/05 **מוסטפא נ' מדינת ישראל** (05.04.2005). כן יזכיר, כפי שציין אף בימ"ש קמא, כי לרשויות המנהלית עומדת חזקת התקנות המנהלית, הינו, חזקה כי פעולה המנהלית נעשתה כדין. בית המשפט אינו נכנס בנעלי הרשות המנהלית ואינו מחליף את שיקול דעתה בשיקול דעתו. הסמכות לביטול צווי הרישה תשמור למקרים חריגים בהם נפלו בהתנהלות הרשות פגמים חמורים העושים את הצו לבטל מעיקרו [רע"פ 5387/16 **עבד אלראזק נ' מדינת ישראל** (19.09.2016)].

במקרה דנן קבע בימ"ש קמא כי מדובר במבנה שנארס לחלוון ותחתיו נבנה מבנה חדש. נקבע כי גם לפי התמונות שצירף המערער לבקשת בריה כי מדובר בבנייה חדשה והמערער הקים סככה חדשה. נקבע כי כפי שנזכר בתמונות שצורפו לבקשת המערער, לסככה החדשה נוסף קיר חיצוני הפונה לרחוב קיבוץ גלויות, שלא היה קיים בעבר, ועובדה זו בלבד מצריכה הוצאת היתר בניה. כן צוין כי הריאות שצירפה המשיבה, ועליהן העיד המפקח, מחזקות קביעה זו לפיהאג הסככה הישנה הוסר לחלוון והוקמו קורות מתכת חדשות להרמת גג חדש שהיה גדול מהսככה הקודמת. כן נראה בבירור מהתמונות כי נוסף דופן נוסף לסככה שלא היה קיים בעבר. על כן, אין מדובר בעניין זה בעבודות שיפוץ ולכן זה לא חלה ההלכה אליה מפני המערער שעוסקת בשיפוץ מבנה קיים ולא ניתן לקבוע כי מדובר בעבודה שאינה מצריכה היתר. בנסיבות אלה, לא מצאתי מקום להתערב בקביעתו של בימ"ש קמא, המבוססת בריאות ובעדויות שהוצעו לו, כי מדובר בבנייה חדשה המחייבת קבלת היתר בהתאם לסעיף 145(א)(2) לחוק.

בכל הנוגע לטענות המערער בדבר שהוא בלתי סביר מצד המשיבה בбиוץ פעולות אכיפה, הרי שלמרות שבימ"ש זה סבור שמן הרואי היה שהמשיבה תפעל לביצוע צו הפסקת העבודה שניתן בחודש אפריל 22' מהר יותר מכפי שפעלה, לא ניתן להתעלם מכך שהמערער הפר את צו הפסקת העבודה ולא השיג נגדו בהתאם להוראות החוק, אלא עשה דין לעצמו והשלים את הבניה בנגדו לצו שניתן. בנסיבות המקירה, כפי שקבע בימ"ש קמא, לא נמצא במקרה זה שהוא מהותי הצדיק התערבותה בהחלטה. המשיבה נקטה בפעולות אכיפה עם גילוי העבירה והוציאה צו מנהלי להפסקת העבודות, צו שהופר על ידי המערער. בהתאם לסעיף 22(א) לחוק, ניתן להוציא צו הרישה מנהלי בלבד שלא חלפו

ויתר משיisha חוזדים מיום שהסתימה העבודה האסורה.

בימ"ש קמא קבוע בצדκ בהתאם לדין ולפסקה כי המועד ממנו נמנה להוצאה הצו הוא מועד סיום הבניה האסורה ולא מועד תחילתה ואין להפריד בין חלקיו המבנה, כי אם להתייחס למבנה כאל מכלול. אין לקבל את טענות המערער כי בימ"ש קמא הסטmur על מסמר ללא תאריך. כפי שנקבע בהחלטתו של בימ"ש קמא, ההחלטה ניתנה על בסיס עדותו של המפקח ותצלום אוויר שצורף לצו, המעיד על כך שהבנייה הסטיימה לא לפני נובמבר 22' ולכן יש לקבוע כי המשיבה עמדה בסד הזמינים הקבוע בסעיף 221(א) לחוק, כפי שקבע בימ"ש קמא. כפי שנקבע, החומר שצורף לצו מעיד על כך שהבנייה הסטיימה לא לפני נובמבר 22' ולאחר מכן יצא צו הפסקת עבודות. لكن צו ההריסה עומד בדרישות החוק ולא נפלן בו פגמים המצדיקים התערבות, כפי שקבע בימ"ש קמא.

כפי שקבע בימ"ש קמא, לא נפלן בצו ההריסה המנהלי פגמים המצדיקים את התערבות בית המשפט בהליך במנהלי או בהחלטת בית משפט קמא. לא מצאתי מקום להתערב גם בקביעתו של בימ"ש קמא כי המידע הדרוש היה בפני כל הגורמים שעסקו בהוצאה הצו, גם אם רأוי היה לציין את העובדה שבמקום עמד מבנה ישן במשך שנים. כפי שנקבע, לא נראה שבפני מהנדס העיר היה חסר מידע תכנוני חשוב הנוגע לעניין לצורך חתימתו. התשתיות העובdotית הונחה בפני נתון הצו וכן לא נפל בצו פגם המצדיק התערבות בנסיבות העניין, כפי שקבע בימ"ש קמא. כמו כן, כפי שציין בימ"ש קמא, לא נדרש אישור ראש העיר. תכילת הסעיף היא להודיע לראש הרשות המקומית שבתחומה ניתן הצו ומכיון שמהנדס העיר ידע על הצו, העובדה כי לא הוציא אישור שראש העיר יודעה בכך לאינה מהווה פגם המצדיק את התערבות עריכת הערעור.

מעבר לאמור לעיל, יש לציין כי פנויתו של המערער נוגעת בחוסר ניקיון כפויים. מדובר במבנה שנבנה ללא היתר ובניגוד ליעוד המקרקעין על פי התכנית החלה על המקרקעין, המיעידת את המקרקעין בדרך. כמו כן, המערער המשיך והשלים את עבודות הבניה על אף צו הפסקת העבודות שניתן נגדו. אמנם נתען כי המערער פועל כתע להסדר את הבניה, אך יתכן שהדבר אינו אפשרי בהתאם לתכנית החלה על המקרקעין ואין מדובר בהיתר שנמצא בהישג יד. על כן, הבניה שבندון מהווה עבירה על חוק התכנון והבנייה שהיא עבירה הפוגעת במרקם התכנוני, לשמורה על שלטון החוק והסדר הציבורי, עבירה המוגדרת כ"מכת מדינה" ומהוות זלזול בשלטון החוק. اي אכיפה של החוק במקרים אלו גורמת לפגעה באמון הציבור בשלטון החוק ובאכיפת החוקים וכך פוגעת באינטרס הציבורי. בנסיבות אלה, כאשר העבודות בוצעו ללא שניתן להן היתר בנייה, נוכח תכילת החוק וגם אם נפל פגם בהוצאה הצו כפי שנטען, אין מדובר בפגיעה שבשלו יש לבטל את הצו ולא נמצא עיונות דין המצדיק התערבות [רע"פ 2842/22 **אבו שאח נ' מדינת ישראל** (2022/15.06); רע"פ 7314/21 **חוסיין נ' היחידה הארץית לאכיפה דיני תכנון ובנייה** (2021/31.10)].

כמו כן, בפסקה נקבע כי אל לו לבית המשפט ליתן יד לבניה בלתי חוקית, בוודאי לא להניח לה להימשך עד אין קץ. צו הריסה יש לבצע, אלא במקרים חריגים ויצאי דופן, כגון שהיתר הבניה מצוי בהישג יד ועיקוב פורמלי הוא שמעכב את קבלתו. הנטול להוכיח כי קיבלת היתר הבניה מצויה בפתח, ולמצער שקיימת אפשרות לקבל היתר בתוך פרק זמן סביר, מוטל על המערער ובعينן זה ניצבת משוכה גבוהה בפני המערער ואין די בעונות בדבר התחלתו של הליך תכנוני כלשהו [ראו: רע"פ 1331/23 **אבו ח'ג'ג נ' נגד הוועדה המקומית לתכנון ובנייה - עיריית טيبة** (2023/21.02); רע"פ 4450/20 **אגבריה נ' מדינת ישראל הוועדה המחויזת לתכנון ובנייה חיפה** (2020/14.10); רע"פ 4877/18].

אלאטרש נ' מדינת ישראל (04.09.2018)]. אמנם הדברים נאמרו לגבי עיקוב ביצוע צו הרישה שיפוטי אך נכונים גם לעניינו.

בעניינו, כאמור, המערער לא הראה כי קיימת אפשרות בהישג יד להכשיר את הבניה. המצב העובדתי הוא שניית צו הפסקת עבודות, אך המערער המשיך לבניה למטרות הצו ועשה דין לעצמו. בצו הרישה לא נפלן פגמים הצדדים הערבות. קביעותו של ביום"ש קמא הן קביעות עובדיות ומשפטיות שאין מקום להתערב בהן בנסיבות העניין, כפי שפורט לעיל.

ציוון כי צו הרישה המנהלי נועד להיות יעיל למלחמה לבניה שלא חוק ומדובר בכלים אכיפה ייעיל, מהיר ואפקטיבי שתפקידו להביא לצמצום מיד של תופעת הבניה הבלתי חוקית וליעיל את הליכי האכיפה [ראו: רע"פ 7316/21 וליד **אמם נ' היחידה הארץית לאכיפה דיני תכנון ובניה (23.10.2022)**]. בעניינו, כאמור, אין פתרון אחר נראה לעין לבניה הבלתי חוקית של המערער וכן יהיה זה בלתי סביר לבטל את צו הרישה המנהלי, שתפקידו להוות כלים ייעיל למלחמה בתופעת הבניה הבלתי חוקית. על כן, בנסיבות אלה, אינני מוצא כי נפל פגם בהחלטה.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטתו של ביום"ש קמא. הערעור נדחה.

המציאות תעבור עותק מפסק הדין לב"כ הצדדים ולתיק ביום"ש קמא.

ניתן היום, ז' אב תשפ"ג, 25 يول' 2023, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא